

Μπορεί να βρίσκεσαι επί δέκα χρόνια κοντά σε κάποιον καθημερινώς, λόγω επαγγελματικής εμπλοκής, κι έτσι να έχεις μάθει αρκετά για αυτόν. Υπάρχουν όμως, κάποιες σπάνιες στιγμές που μέσα σε ελάχιστο χρόνο καταλαβαίνεις περισσότερα.

Πριν από εννέα περίπου χρόνια είχαμε, αρκετά απρογραμματίστα, επισκεφτεί το Dachau, το οποίο η Ιστορία μάς το έχει παραδώσει ως το πρώτο στρατόπεδο συγκέντρωσης του τρίτου Ράιχ. Της Γερμανίας εν προκειμένω για να μην αποπροσανατολιζόμαστε με ιστορικούς όρους. Για μένα ήταν η δεύτερη φορά, για εκείνον η πρώτη και αυτό που πρόσεξα, χωρίς φυσικά να πω οτιδήποτε, ενώ προσποιήθηκα ότι δεν το είχα καν δει, ήταν που κάποιες στιγμές προσπαθούσε να κρύψει τα δάκρυά του, από αυτά που έβλεπε και ένιωθε. Με αυτό τον τρόπο συγκρότησα μια πιο ολοκληρωμένη, πιο συμπαγή άποψη για τον χαρακτήρα του. Ο λόγος για τον δημιουργό του ντοκυμαντέρ «Γράμμος, Οι τελευταίοι πολιτικοί πρόσφυγες του Εμφυλίου» .

Δεν περίμενα τίποτα λιγότερο από αυτόν που, βραχυκυκλωμένος ανάμεσα στην προσπάθειά του για βιοπορισμό σε ένα επάγγελμα, σε μια ειδικότητα που πλέον φωνάζει την παρακμή της, στο σωστό μεγάλωμα της οικογένειάς του και στην αγωνία του να μην χάσει την αξιοπρέπεια του, παραμένει ανήσυχος, δημιουργικός και σεμνός.

Η 20λεπτη δημιουργία του, άρτια στο βαθμό που μπορώ να την κρίνω τεχνικά, σπαραξικάρδια στο περιεχόμενό της, έρχεται να προσθέσει ένα λιθαράκι ποιότητας στην ιστορική καταγραφή της Ελλάδας του 20^{ου} αιώνα. Μακριά, από υστερίες, ιστορικές ανορθογραφίες και τις πάγιες ημεδαπές παραμορφώσεις.

Είναι μια γνήσια, αυθόρμητη, νηφάλια καταγραφή. Μια ταπεινή, γλυκιά ματιά που οδηγεί σε μονοπάτια συγκίνησης. Απαραίτητη η θέαση σε όσους ενδιαφέρονται να προσθέσουν μια χρωματιστή πινελιά πληροφόρησης εκείνης της ζοφερής περιόδου.

Ιδού λοιπόν: <https://www.news247.gr/magazine/past/oi-teleftaioi-politikoi-prosfiges-tou-emfiliou-miloun-sto-news-24-7/>